

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 februarie 2020, în cauza penală privind-l pe

MOROSEAC Andrei XXXXX, *născut la XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.07.2018 – 19.11.2019;

Instanța de apel: 17.12.2019 – 11.02.2020;

Instanța de recurs: 29.05.2020 – 01.07.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central, din 19 noiembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Moroseac Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 179 alin. (1) Cod penal – la 8 luni închisoare;
- art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal – la 1 an și 4 luni închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită lui Moroseac Andrei pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentința respectivă și prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 27.09.2018 și prin decizia Curții de Apel Bălți din 21.11.2019, cumulate prin încheierea judecătoriei Bălți din 18.03.2019, i-a fost stabilită ca pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat prejudiciu material de la Moroseac Andrei în beneficiul părții vătămate Vicneanshii Nicolai suma de 9898 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Moroseac Andrei, fiind împreună cu o persoană în privința căreia la 18.07.2018 s-a încetat urmărirea penală (f.d.54-56, cauza penală 2018040657), la 24.04.2018 aproximativ la ora 15:00, fără consimțământul proprietarului, ilegal au pătruns în domiciliul amplasat pe adresa XXXXX, care-i aparține cu drept de proprietate lui Cujnîi Maria și la cerința ei de a părăsi domiciliul aceștia au refuzat și au rămas în domiciliul indicat până ce partea vătămată a solicitat intervenția colaboratorilor de poliție.

Tot el, în perioada 25-29 iunie 2018, având ca scop sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit și folosindu-se de faptul că nu era observat de nimeni, prin acces liber a pătruns în garajul gospodăriei lui Vicneanschii Nicolai, amplasat pe adresa XXXXX, de unde pe ascuns a sustras un polizor unghiular de model „Machita 9565” la prețul de 2500 lei; un frizer manual de iarbă de culoare verde la prețul de 1000 lei; o țeavă din cupru cu dimensiunea de 12,7x0,81,x80m la prețul de 3500 lei; un cablu „PVC” cu dimensiunea de 3x1,5m la prețul de 1131 lei, un cablu PVC cu dimensiunea de 3x2,8m la prețul de 1767 lei, cauzând astfel părții vătămate Vicneanschii Nicolai o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 9898 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului și de inculpat, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Bălți.

3.1 Avocatul Rodica Cojocar în interesele inculpatului a atacat cu apel sentința, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care în privința lui Moroseac Andrei să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță a dat o apreciere juridică corectă probelor acumulate în dosar, fără a motiva, însă, care este necesitatea aplicării unei pedepse reale în privința inculpatului. Astfel, în opinia apelantului, instanța a interpretat greșit prevederile art.75 alin. (1) Cod penal.

3.2 Apel împotriva sentinței a declarat și inculpatul Moroseac Andrei pe motiv că prima instanță a aplicat în privința sa o pedeapsă prea aspră, menționând că a recunoscut vina în cele incriminate și a comis infracțiunea fiind minor. Pe motivele indicate a solicitat aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde.

De asemenea, în baza cererilor suplimentare declarate de către Moroseac Andrei, acesta a mai solicitat aplicarea în privința sa a prevederilor art. 473¹ și 473³ Cod de procedură penală, conform modificărilor din 01.01.2019, și a prevederilor art. 385 alin. (5) și alin. (6) Cod de procedură penală, modificate prin legea din 20.10.2017. La fel, a mai solicitat examinarea demersului declarat în baza art. 29 alin. (4) și art. 218 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 3 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 11 februarie 2020, apelurile avocatului Rodica Cojocar în interesele inculpatului Moroseac Andrei și al inculpatului au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

Plângerea inculpatului declarată împotriva administrației penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile prevenitului în baza art. 385 alin. (4) și (5) Cod de procedură penală s-a respins ca fiind nefondată.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, vina inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate pe deplin a fost stabilită prin probele administrate pe dosar în faza de urmărire penală, acestea fiind acceptate de inculpat prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești și acceptată de instanța de fond prin încheierea protocolară din 29.10.2019.

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța de judecată a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de personalitatea acestuia, de circumstanța atenuantă: recunoașterea vinovăției, și cea agravantă - săvârșirea infracțiunilor de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare.

În circumstanțele menționate nu a fost găsit temei de a considera pedeapsa stabilită inculpatului ca fiind prea aspră, iar argumentele aduse de către inculpat și avocat în apeluri în condițiile cauzei nu au servit drept temei pentru admiterea apelurilor declarate.

În ceea ce privește plângerile inculpatului depuse în sensul art. 385 alin. (5), (6) și 473¹-473³ Cod de procedură penală, criticând condițiile de detenție garantate de art. 3 CEDO, instanța de apel a ținut cont de faptul că, inculpatului pe cauza penală dată nu i-a fost aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv. De asemenea, conform raportului prezentat de administrația Penitenciarului nr.11 Bălți, din momentul reținerii (21.11.2018) până în prezent Moroseac Andrei în arest preventiv nu s-a aflat, astfel, acesta neavând statut de prevenit, din care considerente plângerea inculpatului declarată împotriva administrației penitenciare referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile prevenitului în baza art. 385 alin. (4) și (5) Cod de procedură penală urmează a fi respinsă ca fiind nefondată.

Totodată, a fost reținut că, inculpatul a fost anterior condamnat prin sentința judecătorei Bălți sediul Central din 27.09.2018 și prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21.11.2018, cumulate prin încheierea judecătorei Bălți din 18.03.2019, la pedeapsa închisorii pe un termen de 7 ani, astfel, ultimul având statut de condamnat și, respectiv, plângerea inculpatului privind soluționarea chestiunilor sus indicate a fost înaintată judecătorului de instrucție în instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține la etapa executării pedepsei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Cojocar Rodica în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, fără a invoca prevederile art. 427

Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivare recurenta a indicat că a fost dată o apreciere juridică corectă probelor, fără a motiva care ar fi necesitatea aplicării unei pedepse reale, instanța interpretând greșit prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal.

Având în vedere prevederile art. 4 Cod penal, cât și cel stipulat în art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop corectarea condamnatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovaților.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal constată că recurenta în recursul declarat nu invocă nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă, critică pedeapsa aplicată acestuia, solicitând o pedeapsă fără privarea de libertate.

În acest sens, autoarea recursului este de-acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o drept una prea aspră.

La individualizare, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă nu este suficientă pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, reieșind din hotărârea pronunțată de instanța de apel, se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei inculpatului, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61, 75 Cod penal, a ținut seama de recunoașterea vinovăției, de faptul că infracțiunile comise se atribuie la categoria celor mai puțin grave, modul cum au fost săvârșite or, toate aceste circumstanțe, per ansamblu, au permis instanței de apel menținerea pedepsei stabilite de prima instanță- pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, inculpatul a fost judecat anterior, prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Centru, din 27.09.2018 a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), f), 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar prin concurs de sentințe prevăzută de art. 84 alin. (1) Cod penal, s-a stabilit pedeapsa de închisoare pe termen de 5 ani. Conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21.11.2018, Moroseac Andrei a fost recunoscut de comiterea infracțiunilor art. 27, 186 alin. (2) lit. b), c), d), 187 alin. (2) lit. f), 192¹ alin. (1) și 349 alin. (1¹) Cod penal, conform art. 84 alin. (1) Cod penal, s-a stabilit pedeapsa definitivă închisoare pe termen de 3 ani și 6 luni.

Având în vedere cele relatate, a parvenit demersul administrației penitenciarului nr. 11- Bălți, privind stabilirea definitivă a pedepsei față de Moroseac Andrei, așadar s-a dispus încheierea Judecătorei Bălți, sediul Bălți din 18.03.2019, ce a dispus stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 6 ani. Din această perspectivă, corect a apreciat instanța de apel că inculpatul va putea fi reeducat doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 7 ani.

La fel, Colegiul reține că criticile formulate de recurentă au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond și apel și, căroră instanțele de judecată inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeuri de casare a hotărârii atacate, nu s-au stabilit.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-

419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de inculpat este vădit neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe Moroseac Andrei XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 august 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion